

Eliška PEROUTKOVÁ

DEJ BŮH ŠTĚSTÍ TOMU DOMU

Prosinec,
slunce je malé, nizoučko v dáli,
to není tím, co v létě nás pálí,
ono se vrací,
tam, jak ti ptáci, jako andělé
v čase, kdy den potemní,
prosinec prosí

Vždyť listopad navždy již k zemi pad,
poslední list prosí o naději,
že za závějí vykvete petrklíč,
štěstím se chvěji

Sluneční paprsku, vrať ty nám květů,
je v nich ukryta naděje nových světů,
jabloně kvítka máje vítr zavěje,
jak sněhu bílého do Vánoc kraje

Máj, to je ráj, plný je vonících květů,
prosinec, počká si na kometu
nese Vám noviny z Betlémské krajiny,
pozor si dejte,
naději chvějící nezmeškejte

Za sněhem vykvete sněženka bílá,
ona jí jarní voděnka studánkou bývá
V prosinci na zemi, co vše již porodila,
padá kraječky vločka bílá

Ona zem zbělí, zelené jmelí
v lese u nebe, přinese Vánoce
pro Vás, pro mne i pro Tebe

Koupím si na trhu purpuru,
františky, svíčky, barborku,
med a kroucenou vrbu,
zelené chvoje, adventní věnec,
badyán, vanilku, skořici
a trochu rumu,
pro horký čaj vonící

Když den potemní,
k nebesům pohlédni,
co jich tam svítí hvězd
Prohlédni

Doma je za plotem bílý dům
Kraječky vločka bílá, okno mi ozdobila,
bílý ubrus
„DEJ BŮH ŠTĚSTÍ TOMU DOMU“
nápis babičkou vyšitý,
kde jsem já a kde jsi Ty
„Kde Bůh, tam láska“

Slunce pomeranč hřebíčkem provoním,
vždyť já už dobře vím,
že vůni Vánoc já nasněžím,
po celý život čas

O nocích,
ze sametu modrého plání
s kraječkou svítící
lunárních počínání
O nocích
o nocích mých tajných přání
o nocích troubení ponocných
o nocích tonoucích ve svítání
o nocích ticha hlubiny
o nocích nejhezčích sněžných vání
o nocích zvonících
andělských zvonění
kdy tolik chci domů,
o nocích znějících zvonů
o dlouhých nocích

Eliška PEROUTKOVÁ

O VÁNOCÍCH

Září oči
kam velebnost vkročí
z naděje zrození,
že i těch bídnych promění,
chudý kluk zrozený na seně,
v Betlémě, v chalupě,
domě i paláci

Advent si dá tu práci
člověče, čekej mě
Čekej mě s Vánoci,
o noci v půlnoci,
hvězdo má, vítej mě

Do země
české i moravské
do země vánoční,
i do té májové,
do měst, vsí i vesniček,
tam pole, vinic i sadu kousíček
čeká mě,
ve vánoční čas,
kdy srdce lidské taje
a v daleké kraje
zní lidský hlas